

Els dígrafs tx, ig

S'escriu TX:

1. A principi de mot, en mots comptats: txa-txa-txa, txadià, txec, txeca, txecoslovac, txeixè, etc.

2. Entre vocals:

acotxar, atxa, atxim, babutxa, batxillerat (batxiller, batxillejar, batxilleria), bitxac, bitxo o vitxo, bombatxo, borratxo (borratxera, emborratxar-se), botxa, botxí, bretxa, brotxa, butxaca (butxacó, butxaquejar, desembutxacar, embutxacar, escurabutxaques), caperutxa, caputxa, carrotxa, carrutxes, catxalot, catxamona, catxap, catxel, catxerulo, catxo, cauxú, clotxa, clòtxina, cotxe (cotxer, cotxera, cotxet), cucurutxo, descotxar-se (encaputxar), dutxa (dutxar-se), entatxonar, escletxa, espadatxí, esprimatxat, fardatxo, fatxa, fatxada, fatxada, fetitxe (fetitxista), fitxa (fitxar, fitxer), fletxa, gaspatxo, gatxull, gautxo, mamarratxo, matxet, metxa, matxo 'mul', matxucar, matxutxo, milotxa, mostatxo, motxilla, motxo, panotxa, patatxap, patxaran, patxoca, petxina, pistatxo, pitxell, pitxer, populatxo, putxinel·li, quètxup, quitxalla, ratxa (ratxós), remolatxa, reprotxar (reprotxe, irreprotxable), retxa, salsitxa, tatxa, torratxa, totxana, totxo, trompitxol, xitxarel·lo, etc.

3. A final de mot, si alterna amb tx:

capritx (capritxós, encapritxar), cartutx (cartutxera), despatx (despatxar), empatx (empatxar-se), escabetx (escabetxar), escarritx (escarritxar), esquitx (esquitxar), sandvitx (sandvitxera), etc.

S'escriu IG:

4. A final de mot, darrere de a, e, o, u:

a) noms i adjectius que alterna amb g/j i tg/j o fan els plurals en -igs o -tjos/-jos:

aiguabarreig, boig boja, bressoleig, correnteig, enuig [pl. -igs o -tjos], escaig, escataineig, estoig [pl. -igs o -tjos], faig, gaig, goig, llebeig [pl. -igs o -tjos], lleig lletja, maig, mostreig, politiqueig, prorrategieig, puig, punteig, raig, rebuig [pl. -igs o -tjos], reig, roig roja (i derivats i compostos: barba-roig, infraroig, pèl-roig), safareig [pl. -igs o -tjos], soplueig, etc.

b) noms que alternen amb verbs en -ejar:

assaig, balanceig, balbuçig, bateig, blanqueig, bloqueig (desbloqueig), bombardeig, bombeig, cabreig, carteig, clapoteig, degoteig, estiueig, festeig, flirteig, formigueig, franqueig, glopeig, maneig, mareig, martelleig, mercadeig, ormeig, paladeig, parpelleig, parrupeig, passeig, pedaleig, pessigolleig, pestanyeig, petoneig, piloteig, ploriqueig, rastreig, regateig, rodeig, sacseig, saqueig, solfeig, someig, someiqueig, sondeig, sorteig, sotragueig, tanteig, teclueig, tireig, titubeig, torneig, tracaleig, xerroteig, xiuxiueig, etc.

c) la primera pers. del pres. d'ind. d'alguns verbs (bal. i val.):

fer i der. (faig, desfaig), fugir i der. (fuig, defuig), haver aux. (haig), anar (vaig), veure i der. (veig, preveig), i els acabats en -ajar, -ejar, -ijar, -ojar, -ujar (passeig, puig, etc.).

S'escriu G:

5. A final de mot agut, darrere de i, quan alterna amb tg/tj o fan els plurals en -igs i -tjos:

bolig, desig, mig¹ / mig² (adv.) / **mig³** mitja (endemig, entremig (adv. loc. prep.; m.), remig), **trepig**, etc.
Excepció: fastig (fastiguejar).